

Młodzież w obliczu zagrożeń uzależnieniami

Wielu Autorów, znawców problematyki uzależnień chemicznych i behawioralnych dotyczących dzieci i młodzież zwraca uwagę na fakt, iż myślenie o przyszłości własnego dziecka wymaga od rodziców obrania i wypracowania właściwej strategii „wrastania w rzeczywistość społeczną”. Wydaje się, że o ile dzieci i młodzież, taką strategię obrały, otworzyły „nowe bramy” do nowego świata, (nie zawsze bezpieczne i właściwe, to dorośli w tym czasie niejako „zatrzymali się w rozwoju”. Nie chodzi w tym miejscu by generalizować postawioną wyżej tezę, ale zwrócić jedynie uwagę na fakt, pewnego rodzaju myślenia pokolenia dorosłych o świecie życia swoich dzieci. Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że wielu dorosłych niejako „zaklina rzeczywistość” postrzegając ją w kategoriach magiczno – życzeniowych, widzą świat, jaki chcą widzieć a nie taki, jaki realnie istnieje. Problemy swoich dzieci postrzegają w perspektywie swojego życia a nie ich życia i ich doświadczenia świata. Wielu dorosłych przyjmuje też pewien rodzaj postawy, który można określić, jako „rezygnacja z odpowiedzialności”. Wspomniana rezygnacja odzwierciedla się w choćby w słowach „jakoś to będzie” albo „wszyscy tak robią”, zamykaniem oczu „mnie ten problem nie dotyczy” oraz w wielu innych. Tymczasem zasięg zjawiska nadużywania alkoholu, narkotyków, nikotyny wśród młodzieży ciągle się poszerza. Coraz więcej młodych ludzi a często i dzieci sięga po alkohol w sposób powodujący ogromne szkody w ich życiu i prowadzi do uzależnienia. Obok wspomnianych substancji o charakterze narkotycznym, pojawiły się w ostatnich latach nowe zjawiska, określane mianem NSP – Nowe Substancje Psychoaktywne oraz dopalacze. Do wspomnianych zagrożeń dochodzą jeszcze Cyberzaburzenia. Pojawiają się nowe kategorie w populacji dzieci, młodzieży i dorosłych, oraz nowe kategorie w profilaktyce społecznej, czy pedagogice społecznej, które za M. Jędrzejko określa się, jako: Cyfrowe dzieci – Internet, jako kontynent życia - Cyfrowi tubylcy). Trudno jest wypracować, jeden i jednolity schemat postępowania w obliczu zagrożeń uzależnieniami. Niemniej jednak kluczowe wydają się niżej wymienione wskazania, do których można zaliczyć:

Wiedzę osób dorosłych na temat, *Jak rozpoznawać zagrożenia narkotykowe i dopalaczowe: czego nie robić a co robić w sytuacji podejrzenia lub wystąpienia faktu zażycia substancji o charakterze psychoaktywnym.*

Umiejętność rozpoznawania, *czy dziecko jest pod wpływem narkotyku*

Umiejętność rodziców i wychowawców w zakresie *wykorzystywania testów na obecność narkotyku, oraz posługiwania się sposobami bez zużycia testów na obecność narkotyku*

Podnieść kompetencje rodziców w zakresie własnego rozwoju i wychowania dzieci w rodzinie, *Wychować szczęśliwego człowieka*

Zadbać o podniesienie jakości relacji w rodzinie *chcę dla ciebie dobrze, przyjmując perspektywę „bycia dla”, ja jestem dla ciebie nie odwrotnie,*

Przygotować i zawrzeć z dziećmi w obliczu Cyberzaburzeń: kontrakt cyfrowy z dzieckiem, jak uczy M. Jędrzejko, wzmacniając kontrolę rodzicielską,

Dbać o higienę procesu edukacyjnego w środowisku domowym i szkolnym.

Podjąć współpracę lokalną w perspektywie profilaktyki integralnej *Integralny model profilaktyki społecznej opartej na wartościach.*

Literatura polecana:

Jędrzejko M., *Narkotyki, dopalacze, nowe środki psychoaktywne*, Warszawa 2018.

Jędrzejko M.m, Kowalski M., *Narkotyki i dopalacze*, Warszawa 2016.

Zacharuk T., Konopczyński M., Sobczak S., *Dialog w integracji i reintegracji społecznej*, Siedlce 2012.